

Grundlæggende kristendom – 2: Skabelsen

Af Karl Jørgen Helmich

Skaberen gør en verden til forskel

Gud har noget at sige til os. Hvorfra vi mennesker kommer og er på vej hen. Om vores værdi som mennesker, samt om indholdet i livet. Hele verden, alle mennesker, hele verdenshistorien er villet af ham. Derfor har han skabt det hele. Ud af ingenting. Frivilligt befaler han alle ting til at være til. Det er til for hans skyld. Og han velsigner alt, der er til - herunder dig og mig.

Vi mennesker ligner ham, med vores personlighed, evner, udfoldelse og sprog. I første omgang gik det galt. Adam og Eva adlød ikke skaberen, men ville også kende til det onde. Det onde kom ind i dem og forgiftede dem. Men skaberen befrier dem ved sin søn. Hvor tåbeligt at sige nej til befrieren, sønnen Jesus!

At vi ligner Gud gør, at vi kan leve sammen med ham og forstå hans plan med os. Vi kan leve et rigt liv som mennesker - med ægteskab, børn, arbejde og øvrig udfoldelse.

Han giver os landbrugets bedste mad, de fineste drikkevarer, mærketøj, varme og tørre huse, alle mulige glæder.

Lad os sige dette: "Du har designet mig og har villet tilværelsen. Du må kunne fortælle mig, hvordan det er bedst for mig at leve de omtrent 75 år, du har lånt til mig!"

Han vil hellere end gerne tage del i ansvaret for det eneste menneskeliv, vi har til rådighed.

Han er der med interesse, omsorg og beskyttelse. Alt det og de, der vil os noget ondt, får med ham at gøre!

Vi ønsker at ære ham i alt.

Han sørger for, at vi når hjem til ham. Det er faktisk målet forude.

Vi skal ikke tilbede livet og verden eller noget andet. Lad os sige tak til ham, der sørger for, at mit hjerte slår, også i dag! Israel skal glæde sig over sin skaber. (Salme 149:2).